

Form, hvori den er foreslaaet af Socialdemokraterne, og derfor har jeg ogsaa bemærket, at jeg ikke tror, det var forstandigt, at de har forelagt Forslaget i den samme skitsemaessige Form, som det oprindeligt havde. Men altsaa, Guldolden har Flertallet af Vælgerne kasseret, og et stort Flertal af Vælgerne, ikke saa kæmpemaessigt, men dog et betydeligt Flertal, har kasseret den tidligere Regerings Forslag om Luksustoldsatserne. Derimod er det aldeles utvivlsomt, at et Flertal af Vælgerne har udtalt sig for en Begrænsning af Importen gennem Valutacentralen. Det er aldeles utvivlsomt, og den Konsekvens burde derfor de to Partier, som har appelleret til Vælgerne, drage af Valget, at de erklærede sig villige til at forhandle paa dette Forslags Grund. Det forekommer mig ogsaa, at der i saa Henseende hos det ærede Medlem Hr. Pürschel dog var nogen Erkendelse af, hvad der er foregaaet, en Erkendelse, som fuldkommen savnedes i det ærede Medlem Hr. Neergaards Udtalelser, men hans Mangel paa Erkendelse kan jo naturligvis skyldes, at det Slag, der ramte ham, var saa haardt.

Jeg vil nu meget haabe, at der af den kommende Forhandling i Udvalget maa kunne udgaa et Forslag, som kan styrke den danske Krone, og jeg slutter mig til Advarslerne mod at tro, at den øjeblikkelige Stilstand skulde være Tegn paa en varig Bedring, og at vi nu kan lade Fiolen sørge. Nej, den Ro, der er for Øjeblikket, bør benyttes til, at det danske Samfund rustes sig til at møde kommende Vanskeligheder. Og her vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Neergaard, at vel har han fuldkommen Ret i, hvad han ogsaa fremhævede før Valget, at en international Forstaaelse om den europæiske Valuta selvfølgelig før eller senere maa komme; men netop derfor er det, hvad det ærede Medlem ogsaa tidligere har fremhævet, af saa overordentlig Vigtighed, at vor Krone, naar Øjeblikket til Forstaaelse melder sig, ikke staar alt for ugunstigt. Vel er det ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Neergaard sagde, at Nationalbanken bør ikke af, hvad der er foregaaet her i Rigsdagen, faa den Opfattelse, at dens Politik er ganske ligegyldig overfor dette Spørgsmaal, tværtimod; men det ærede Medlem bør ogsaa erindre, at Nationalbanken for at kunne gennemføre en forstandig Seddelpolitik maa have en forstandig økonomisk Politik i Landet at bygge paa. En Sam-

virken mellem disse to Faktorer er nødvendig. Og derfor haaber jeg, at den høje Rigsdag ikke vil nægte sin Medvirkning til Gennemførelsen af den Forbedring af Valutacentralen og derigennem den Forbedring af Mulighederne for at styrke den danske Krone, som det forelagte Lovforslag trods alle Svagheder, og hvilke Enkeltheder der end kan forhandles om, faktisk indeholder.

Udenrigsministeren (Moltke): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har, inden jeg kom ind i Salen, rettet en Forespørgsel for at erholde Oplysning om, hvorledes det forholder sig med de Vanskeligheder, som er lagt i Vejen for Højskoleelevers Besøg fra sønden Grænsen paa Højskoler i Danmark. Jeg vil meget gerne give Meddelelser om dette Spørgsmaal, for saa vidt angaar, hvad der er foretaget i denne Sag fra Udenrigsministeriets Side, og hvad der kunde foretages.

Saa snart jeg erholdt Oplysning om denne Sag gennem Pressen, instruerede jeg Konsulatet i Flensborg om at søge konstateret, hvorledes Sagen laa, og jeg har nu erholdt Indberetning derfra, som gaar ud paa, at de samme Indskrænkninger er sat for disse Højskoleelevers Passering af Grænsen som for andre tyske Undersaatter, der ønsker at forlade Landet, det vil sige, der er paalagt en Afgift af 500 Guldmark. Forskellige Organisationer i Flensborg har derpaa henvendt sig til de forskellige tyske Instanser for at opnaa Fritagelse herfra, men uden Resultat. Der er bl. a. blevet svaret, at de samme Betingelser er opretholdt overfor tyske Studenter, som ønskede at begive sig til Udlandet i andre Retninger, f. Eks. til Østrig. Herimod kan imidlertid siges, som vi ligeledes har erfaret gennem Konsulatet i Flensborg, at disse Hindringer ikke er lagt i Vejen for visse tyske Højskoleelever, som ønskede at besøge Højskolen i Tinglev.

Der vil meget forstaaeligt af Tingets Medlemmer nu rettes det Spørgsmaal til mig, hvad jeg agter at gøre videre i denne Sag. I den Henseende maa jeg paalægge mig en vis Reserve, fordi, som Dem alle bekendt, det drejer sig om ikke-danske Undersaatter; men jeg overvejer for Tiden, hvorledes jeg uden at gøre mig skyldig i nogen Indblanding i Forhold, som jeg ingen Kompetence har overfor, dog maaske kan bringe dette Spørgsmaal paa Tale under en særlig Form. Det er alt, hvad jeg har at sige.